

Reguleringsudvalget har jo siddet og arbejdet med det her, og vi ved jo, at der er en arbejdsgruppe; den bliver nævnt på side 14 i redegørelsen. De har faktisk siddet og lavet en indstilling til den fremtidige regulering. Den indstilling ved jeg er afleveret til ministeren med første udkast af den redegørelsen, vi diskuterer i dag. Og derfor undrer det mig meget, at ministeren ikke allerede har taget de indstillinger til efterretning og inkorporeret dem i den fremtidige regulering for 1999.

Jeg vil derfor spørge ministeren om, hvad begrundelsen er for, at man ikke allerede nu har taget arbejdsgruppens indstillinger ind i det praktiske arbejde. Jeg synes i hvert fald, det er vigtigt at få det budskab frem, at hvis årsmængdefiskeriet skal være en succes, er der ingen tvivl om, at man skal skabe bedre vilkår, end der er i dag.

I 1998 var det sådan, at et fartøj på over 10 m blev tilbudt maks. 115 ton, men hvis man førte rationsfiskeri – og vi ved jo, hvilke problemer der kan være i det – jamen så kunne man opnå den samme mængde ved at fiske i en 4-6 måneders, og så er det jo klart, at så bliver det ikke nogen succes. Faktisk skal man nok, hvis vi taler om både, der er over 10 m, op på en årlig torskekvote på omkring 160 ton, for at det økonomisk overhovedet kan løbe rundt.

Jeg kan desværre ikke nå mere; jeg ville gerne have været inde på et par ting mere, men helt overordnet synes jeg, at der mangler nogle mere klare tilkendegivelser om, hvad det er, man vil, for at sikre dansk fiskeri fremover.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg lagde mærke til, at fru Lene Espersen i sin indledning var meget konkret med hensyn til, hvad det var for en målsætning, man ønskede for dansk fiskeri. Og der er ikke nogen tvivl om, at vi er enige – at det er i den samme retning.

Men så synes jeg nok, da vi begyndte at snakke lidt om kapacitet og omkring det her med, om det nu kan være bæredygtigt og det med andre lande og den slags ting, at man godt kunne få opfattelsen af, at det handlede om: Jamen det skal vi bare have lov til.

Så har jeg lidt svært ved at se, at det hænger sammen med den første målsætning. Men jeg er også fuldstændig klar over, at det har jeg helt misforstået, at det var slet ikke det, der var meningen med den måde at skitsere de andre lande på.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Fru Lene Espersen talte om markedet og markedets krav og efterspørgsel. Det vigtigste punkt, så vidt jeg kan se, i den her redegørelse, er: Hvordan får vi tilgængelige fødevarer? Hvordan får vi tilgængelige konsumfisk?

Mit spørgsmål til fru Lene Espersen lyder: Hvordan kan vi dog få etableret et marked, hvor langt flere borgere kan få friske fisk, friske konsumfisk, uden tågede øjne, uden slimkager på?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til hr. Ole Vagn Christensen: Jamen grunden til, at jeg har taget fat på nogle måske meget konkrete eksempler og problemer, er, at jeg synes, at fiskeriministeren, her hvor vi diskuterer fiskeriredegørelsen og også den fremtidige strategi, skal have en mulighed for at bekræfte fra Folketingets talerstol, hvad man vil, og hvad man ikke vil.

Jeg kan se nogle helt konkrete problemer, som jeg tror virker utrolig generende i forhold til alle de danske fiskere, som efterlever og overholder reglerne i det daglige, og dér er det et godt signal at sende, at vi i Danmark selvfølgelig kæmper for, at alle skal efterleve de samme regler. Det er jo derfor, jeg tog fat i så konkrete ting omkring kapaciteten.

Men jeg må jo altså også sige, at hvis dansk fiskeri skal have en mulighed for at overleve, så bliver vi altså også nødt til at se på, hvordan andre lande i dag er ved at udvikle deres fiskerflåde. Det nytter ikke noget, vi går rundt med bind for øjnene og tror, at vi kan overleve under alle omstændigheder, for vi skal kunne konkurrere med dem.

Og det er så også lidt et svar til hr. Søren Kolstrup, for der er ingen tvivl om, at hvis det er sådan, at vi f.eks. skal være dygtigere med hensyn til værditilvækst, som jeg nævnte, altså levere højpriskonsumfisk, så er det også nødvendigt, at fiskerflåden har en mulighed for at have ordentlige tanke om bord, have ordentlige muligheder for at kunne lande fiskene, have ordentlig hestekraft for at kunne levere f.eks. en atlantoscandisk sild, som stadig væk er frisk, selv om man fanger den meget, meget langt væk fra Danmark.

Og det betyder altså, at der er nogle tekniske ting, der skal være på plads. Men det er jo altså ikke sådan, at man ikke kan få god frisk fisk